

РЕШЕНИЕ

№ 353

гр. София, 17.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XVII ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Снежина Колева

Членове: Петър В.. Сантиров
Виктория М. Станиславова

при участието на секретаря Снежана Н. Колева Маринова
като разгледа докладваното от Снежина Колева Въззивно наказателно дело
от частен характер № 20211100604097 по описа за 2021 година

Производството е по реда на гл. XXI НПК.

С присъда от 01.06.2021г. по нчхд № 4224 / 2020г. на СРС , 129-и състав, е признал подсъдимия Р. З. с ЛНЧ ****, роден на **** г., с немско гражданство, неосъждан, с висше образование, женен, изпълнителен директор на дружество „С.С.М.“ ЕАД, за виновен в това, че на 15.12.2019 г. в сградата на “Ринг мол“ - София, находяща се в гр. София, ул. ****, нанесъл удар с шамар по лицето на А.В.С. и стискайки ръката му го дърпал през целия МОЛ, с което му причинил болка и страдание, без разстройство на здравето, представляващо лека телесна повреда - престъпление по чл.130, ал.2 от НК, поради което и на основание чл. 303 НПК, вр. чл.130, ал.2 от НК и чл.78а, ал.1 от НК го освободил от наказателна отговорност и му наложил административно наказание глоба в размер на 1200 /хиляда и двеста/ лева.

Подсъдимият Р. З. с ЛНЧ ****, роден на **** г., с немско гражданство, неосъждан, с висше образование, женен, изпълнителен директор на дружество „С.С.М.“ ЕАД, е признат за невиновен в това, че на 15.12.2019 г. в сградата на : “Ринг мол“ - София, находяща се в гр. София, ул. **** извършил действия, които са унижителни за честта и достойнството на А.В.С. - пред колегите му го нарекъл „идиот“, както и за това, че по същото време и на същото място, с деянието си фактически изразило се в това, че пред колегите му, посетители на МОЛА и служители в останалите търговски обекти на МОЛА му нанесъл шамар и стискайки ръката му го дърпал през целия МОЛ да е реализирал състава на престъпление по чл.148, ал.1, вр. чл.146, ал.1 от НК, поради което и на осн. чл. 304 от НПК го оправдал по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 148, ал.1 т.1 вр. с чл. 146, ал.1 от НК .

Подсъдимият е осъден да заплати на А.В.С. сумата от 800 лева , представляващи направени по делото разноски, на осн. чл. 189, ал.3 от НПК .

С въззивна жалба от 10.06.2021г., адв. ИЛ. Т., като повереник на частния тъжител А.В.С., е обжалвал присъдата в частта, с която подсъдимият е оправдан, като сочи, че е незаконосъобразна, постановена в нарушение на материалния закон и при съществени

процесуални нарушения . Оспорва се, като постановено в противоречие с материалния закон, че нанасянето на шамар и дърпането през целия мол, не съставляват обида; както и извода за недоказаност, че подсъдимият е казал „идиот“ на частния тъжител / ЧТ/ предвид това се иска присъдата да се отмени в частта, в която е подсъдимият е оправдан и същият да бъде осъден за престъпление по чл. 148, ал.1 т.1 вр. с чл. 146, ал.1 НК, за това , че е извършил действия унижителни за честта и достойнството на А.С. и пред колегите му го нарекъл идиот и пред тях и посетителите на мол служителите на останалите търговски обекти на мола му е нанесъл шамар и стискайки ръката му го е дърпал през целия мол, като обидата е нанесена публично .

До даване ход на делото пред въззивния съд повереникът е представил допълнително изложение към жалбата .

С въззивна жалба от 16.06.2021г., адв. СТ. Г. и адв. Ц.С. в качеството на защитници на подс. З. са изразили недоволството на подсъдимото лице от осъдителната част на присъдата, в която е признат за виновен и на осн. чл. 78а от НК му е наложено административно наказание .

Поддържа се, че присъдата е неправилна – необоснована и незаконосъобразна, постановена при нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Посочва се, че: процесуалната незаконосъобразност се изразява в ограничаване правото на защита на г- н З., а неправилното приложение на материалния закон – в признаването му за виновен за деяние, което не е извършил и с инкриминираната дейност не е осъществен от обективна и субективна страна състав на престъпление по чл. 130, ал.2 от НК. Искане се първоинстанционната присъда да се отмени и да се постанови нова присъда, с която подс. З. да се признае за невиновен и на осн. чл. 304 от НПК да бъде оправдан по това обвинение .

Постъпило е, на 01.10.2021г., допълнително писмено изложение, от адв. И.А. в качеството на защитник на подсъдимия. Поддържа се искането за отмяна на присъдата и признаване на подс. З. за невиновен в извършването на престъпление по чл. 130, ал.2 от НК. Изтъкват се доводи за незаконосъобразност на атакувания акт, последица от неясно, неточно непрецизно фактическо обвинение, формулирано в тъжбата, противоречащо на юридическото. Сочи се, че отсъстват всички обективни и субективни елементи на престъпленията и конкретното участие на подсъдимия. Предявява се възражение за отсъствие на всестранен и пълен анализ на доказателствената съвкупност Изразява се становище, че съдът отхвърляйки възражението на защитата за недоверност на гласните източници се е позовал на това, че всеки от свидетелите е възприел различни детайли от случващото се, но е игнорирал факта, кой от свидетелите къде се е намирал и от там възможността да възприемат събитията, както и в частност наличието на колона, два паркирани автомобила в магазина, затрудняващи видимостта и в значителна степен дискредитират показанията на свидетелите.

Сочи се, че съществуват разлики в показанията на двете служителки Ц. и Р., които не могат да бъдат обяснени само с ангажиментите на първата с клиент/свид.Д.П./, в каквато посока били доказателствените съображения на съда.

Поддържа се, че отликите са и в детайлното възпроизвеждане на събитията, и в установяване на основния факт по делото - нанасяне на удар по лицето на частния тъжител и стискане и дърпане на ръката му. Твърди се, че надеждността на тези доказателствени източници е разколебана от демонстрираната заинтересованост от изхода на делото.

Заявява се недоверност и ненадеждността на показанията на свид.Д.П., след като не е ясно как е издирен, а отделно, твърди се, че възпроизвежда фактология, различна от другите две свидетелки.

Очертава се като процесуално недопустимо обсъждане на писменото доказателство-удостоверение за психичното състояние на А.С., издадено един месец след инцидента.

Изтъква се, че процесуални нарушения, не рефлектират върху правата на подсъдимия З. по начин, който да предопредели необходимост от отмяна на съдебния акт и връщане на

делото за ново разглеждане. А фактическите аргументи на районния съд се отразяват единствено върху правните изводи на съда, относно съставомерността на деянието, като и неправилно приложение на материалния закон, т.к. подс.З. е признат за виновен за деяние, което не е извършил; при доказателствено необезпечен фактически извод на съда за нанасяне на удар по лицето/по бузата е конкретизиран само от съда/ стискане и дърпане, и при противоречие на този извод с формалната и житейска логика - изпълнителният директор да удрия и дърпа служител в присъствието на непознати хора, на публично място, защото един от тестовите автомобили не е почистен.

В съдебно заседание пред въззивния състав страните поддържат заявените в жалбата доводи, а подсъдимият заявява, че не е извършил нищо, което да е незаконно и настоява да бъде оправдан.

Софийски градски съд, извърши преценка на доказателствените източници и прие **фактическа обстановка**, аналогична на възприетата от първия съд, а именно:

През 2019г. подсъдимият Р.Ю. З., немски гражданин, бил изпълнителен директор на „С.с.р.“ ЕАД, като дружеството имало магазин – шоурум в „Ринг мол“, гр. София, ул. „****“.

Тъжителят А.С., св. Е. Ц. и св. К. Р. работили на посоченото място: първите двама като специалисти по продажби на автомобили, а последната специалист – продажби на аксесоари.

На 15.12.2019г. подс. З. влязъл в магазина, където били само св. Ц. и св. Р., и като констатирал, че последната свидетелка не е била облечена според служебните изисквания, отправил към тях претенции за това. Подсъдимият попитал къде е ч.т. С., при което св. Ц. се обадила по телефона на С. и той влязъл в магазина. След пристигането на С., подс. З. продължил да се кара на висок тон, като говорил основно на английски, но използвал и немски думи.

В това време в магазина влязъл св. Д. П. и св. Ц. отишла да го обслужи, като преди това време подс. З. продължил да вика на висок тон, отправял упреци за некомпетентност, използвал обидни думи; говорил и по телефон.

По време на този словесен конфликт, подс. З. ударил на ч.т. А.С. шамар по лицето - по бузата, след това го хванал и дърпал за ръката, като така го извел от магазина и го отвел до паркинг, където били паркирани тестовите автомобили на „С.с.р.“ ЕАД.

След около 20 минути тъжителят се върнал в магазина и обяснил, че подсъдимият бил ядосан, поради това, че един от тестовите автомобили бил запрашен.

Изводите по тези факти се базират както на самостоятелен анализ на всеки от **източниците**, така и на взаимното им съпоставяне.

За разлика от първата съдебна инстанция, която е кредитирала показанията на тримата разпитани по делото свидетели Ц., Р. и П., настоящият въззивен състав, счита че основание за това има само по отношение на първите двама свидетели. Що се отнася до показанията на св. П., то настоящият състав прие възраженията на защитата за основателни, но не заради неяснотата как е установен / след като не е оставял координати в магазина /, а с оглед съпоставката на изявленията му с показанията на първите две лица, които едновременно утвърждават, че подс. З. още с влизането си в магазина започнал да вика и да се държи грубо, поведение което не се очертава в показанията на св. П., а поддържа, че при влизането му в магазина, частния тъжител и подсъдимия не били вътре /л. 36 гръб/, няма представа кога са се появили и дали са влезли заедно. Посоченото даде основания за съмнения в достоверността на заявеното от свидетеля П..

Доводите на защитника за ненадеждността на св. Ц., поради ангажираност с делото, не се възприемат за основателни. Действително, в протокола на съдебното заседание е протоколирано изявление на св. Ц., която е заявила, че познава тъжителя, заради „делото, което водим“. Така декларираната свързаност не се възприема от съда като обстоятелство, което поставя под съмнение достоверността на показанията ѝ, т.к. става ясно, че с частния

тържител не са в близки отношения и се чуват по телефона, поради факта, че тя е свидетел. От показанията на свидетелката не личи заинтересованост, тенденциозност, поради което и съдът цени показанията на свидетелката при формиране на изводите по фактите.

Не възниква съмнение относно възможността Ц. да е наблюдавала и възприела събитията между тържителя С. и подсъдимия З. и удар от последния, предвид факта, че св. Ц., по същото време е обслужвала клиент; разговаряла е с него.

На следващо място, показанията на св. Ц. са в кореспонденция с тези на св. К. Р., а последните се оценяват от съда като напълно обективен източник на информация, въз основа на който да се изградят изводите по фактите.

Неоснователни са възраженията за заинтересованост на свидетел Р. от изхода на делото. В показанията ѝ отсъства преднамереност, желание за обвиняване и тенденциозност. Дадената от нея негативната оценка на действията на подсъдимия спрямо тържителя и такива, които сочи, че са я засегнали /извън обвинението/ е изразена с напускане на работа; отсъстват заявени от нея претенции и дела спрямо подсъдимия, което се установява чрез декларираното че не води дела срещу подсъдимия.

Извода за достоверност на показанията на Р. се базира на последователността, пълнотата и детайлността на изложението ѝ, следствие от това, че се е намирала по – близо до подсъдимия и тържителя и не е била ангажирана с обслужването на клиент, подобно на св. Ц.. От показанията на свидетелката се констатира, че същата е могла да възприеме събитията между З. и С., като нищо от конфигурацията на магазина не е ограничавала видимостта ѝ, каквито възражения се поддържат.

При тези уточнения, въззивният съд подобно на първата съдебна инстанция и с оглед еднопосочните твърдения и на св. Р., и на св. Ц. намери за доказателствено обезпечено очертаното от обвинението за нанесен шамар от подсъдимия З. на ч.т. А.С., както и стискането му за ръката при дърпане от подс. З..

Що се отнася до обвинението за отправена обида „идиот“, настоящият състав намира, че доказателствата не водят до несъмнен извод за адресиране на същата към частния тържител. А основание за това е не само използваното множествено число на израза, за който сочи св. Р., но и обстоятелството, за което тя споменава, че думата е била използвана във връзка с „нашето изпълнение на задълженията в магазина“. Ето защо и въззивният съд намира основания да кредитира тези ѝ изявления, а не първоначалните ѝ твърдения както предлага повереника на частния тържител.

При тези приети за установени обстоятелства, **правните изводи** на настоящата съдебна инстанция напълно съвпадат с тези на първия съд относно това, че на посочените дата и място подсъдимият е нанесъл удар с шамар по лицето на А.С. и стискайки за ръката го е дърпал през МОЛ-а, с което му причинил болка и страдание без разстройство на здравето и е осъществил състав на престъпление по чл. 130, ал.2 от НК.

Неоснователно е възражението на защитата, че обвинението относно нанесения шамар не е било конкретизирано и това е станало едва с присъдата. Във внесената тѣжба ясно е било заявено, че шамара е по лицето, с което параметрите на обвинението са били достатъчно ясно очертани, а направеното уточнение в мотивите – по бузата не надхвърля рамките на обвинението и не може да се тълкува като обстоятелство, поставящо лицето в условията на процесуална изненада.

Извършеният анализ от първия съд за наличието на обективните и субективни елементи от състава на престъплението е пълнен, правилен и обоснован, при което се възприема в цялост от този състав и не следва да се преповтаря.

Несъмнено установените действия от подс. З. спрямо тържителя С. - нанесен удар с шамар по лицето на последния, както и стискайки ръката му при дърпане очертават изцяло умишления характер на посочените прояви, при съзнаване от страна на дееца на общественоопасния им характер, предвиждане на последиците и тяхното целене – а именно нарушаване на телесната неприкосновеност на пострадалия, като отсъстват основания за

изключване на умишления характер на поведението.

Предпоставки да се ангажира отговорността на подс. 3. по обвинението по чл. 148, ал.1 вр. с чл. 146, ал.1 от НК се изведе, че не са налице.

По обвинението за израза „идиот“: установи се, че изреченото е в множествено число „идиотен“ и е казано в контекста на негативната оценка на подсъдимия за изпълнението на задълженията на служителите в магазина – тези, които са били на смяна и за отсъстващия ръководител смяна, при което използваната в множествено число дума „идиотен“, при липсата на допълнителна конкретика, не може да обуслови еднозначен и несъмнен извод за осъществено изпълнително деяние на престъплението „обида“ спрямо С.. В тази насока изводите на първия състав са обосновани и се възприемат.

Не се възприемат доводите на повереника относно това, че нанесения шамар и дърпането за ръка следва да получат претендираната правна квалификация. И това е така, т.к. и двете престъпления принципно защитават обществени отношения с един и същ обект - личността, при което с ангажирането на отговорността по – тежкото престъпление, както е в случая, отговорността по по - лекото престъпление следва да е погълната. С оглед това, доводите на повереника се приеха за неоснователни .

При наличието на материалноправни основания по чл. 78а от НК правилно първият съд е освободил подс. 3. от наказателна отговорност и е наложил административно наказание глоба в размер от 1 200 лева, който близък до минимума, като са отчетени смекчаващите вината обстоятелства, като и в тази насока липсват основания за ревизия.

При тези предпоставки и на основание чл. 334 т.6 вр. с чл. 338 от НПК, **Софийски градски съд**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло присъда от 01.06.2021г. по нчхд № 4224 / 2020г. на СРС, 129-и състав.

Решението е окончателно.

Да се извърши превод на решението на немски език и да се връчи на подс. 3..

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____